

Škofi na delu. Kranjski knezoškof dr. Jeglič in lavantinski knezoškof dr. Napotnik pričela sta proti gotovim politikujočim duhovnikom pravojstro nastopati. Več duhovnikov je že suspendiranih. Upamo, da ne bodo te odredbe le liberalne, marveč tudi klerikalne politične farje zadele!

Dalmatinske volitve. Na otoku Lesina prislo je pri volitvah do pretegov. Pri temu je bil Hrvat Grivanelli smrtnonevarno zaboden. V Ortonu pri Zadru ustrelil je neki kmet na predstojnika občine ter ga težko ranil. Tudi iz drugih krajev se poroča o nasilnostih.

Motena procesija. Pri procesiji na Telovo v italijanskem mestu Fabriano so protiklerikalni izgredniki vzeli cerkevne zastave in jih na drobne kosce raztrgali. Škofa z Najsvetejšim in duhovnike so po tleh zmetali. Vojaki so prišli na pomoč in so ga spremili v cerkev. V najbolj črnih državah so tudi izgredi najgrši. Take grde nasilnosti obsoja pač vsakdo!

Albanska ustaja je končana. Albanci so se večinoma udali.

Dopisi.

Cirkovce na dravskem polju. Volilni boj je nehal. Po vsakem velikem požaru imajo ljudje veliko za govoriti, obsojajo to in ono. Ravn tako imajo zadosti za govoriti sedaj po volitvah, tak je bilo, tako je ta gospod govoril, spet drugi je temu nasprotoval in vse to nič ne velja, tako je in mora biti, kakor naš kaplan povejo. Res nekaj čudnega se nam je zdelo: dve leti to je od zadnjih državoborskih volitev ni bilo videti našega g. kaplana Melhijora Sorko po fari hoditi razun berje (te ne pozabi!), ali sedaj v volilni borbi so imeli naš kaplan veliko skribi, veliko potov in težav; zares so se nam že smilili. Kamor si prišel, tam si videl našega kaplana ali kakor pri nas splošno govorijo „političnega agenta“ hoditi od hiše do hiše, od vasi do vasi, ja še koče mu niso bile preslabke, kakor so se sami izrazili: ja tudi k vam tim malim moram priti! Še ni zadostovalo samo po dnevi, še po noči so hodili okoli po krčmah, popijavali in agitirali, ponoči po 11. uri so Brenčičeve plakate po Cirkovcih na hiše in plete popali itd. Od samih skribi za volitev sta z župnikom predzadnjo nedeljo šolsko mašo vsaki na drugi dan oznanila, da potem niso učitelji in učenci vedeli, na kateri dan bi šli k maši. A saj to ni kaj čudnega, saj že naš kaplan

in župnik eden in pol leta besede ne govorita med seboj, samo pišeta eden drugemu in v žagrebu imata pošto. Tudi ne stanejojo naš kaplan v farovžu, ampak pri enem kmetu, ki ima fejst deklice. Kakor se splošno po fari govoriti, je ta vročekrveni kaplan neko noč pri zaprtih durih eno teh deklin menda za Brenčiča učil agitirati, ali kaj sta delala, od tega še govorimo na drugem mestu. Na dan sv. firme so se župnik odpeljali na Poljskavo; dobro, si je mislil kaplan, le spet hajd na agitacijo. In ta čas ko je kaplan tam po krčmah popival in ljudi hujškal, je prišel z vozom eden posestnik po duhovnika za spoved za nevarno bolanega človeka; seveda danes nima kaplan časa. bode že bolnik potpel, in še tisto noč je dotični umrl brez sv. spovedi na odgovornost tega hujščaka. Kaj porečeo k temu č. g. knezoškof Napotnik? Ljudje so razburjeni ter očitno govorijo: proč s tem kaplanom! Ali je to mašnik, Kristusov namestnik? Ni zadost da po naši fari hujška, še v druge župnije hodi agitirat ta agent. Že celo v družinske razmere se že ti duhovni vticejo ter hujškajo žene in dekleta proti možem in starišem ter jim pravijo: tudi vi imate pravico za volitvo govorit! Vi le pustite ženske pri miru, one naj imajo pri kiklah pravico, pa ne pri volitvah. Stari ljudje z glavami majajo in pravijo: kam bo to prišlo; spovednico in kancel, sv. mesto je slabše kakor šnops-apoteke! Naši duhovniki so predzadnjo nedeljo kar 5 shodov imeli, prvi pri sv. maši namesto pridige, drugi po prvi sv. maši, kaplan v gostilni treje pri drugi maši, četrti po sv. maši spet kaplan v gostilni, kjer si je ta predzvez upal sprevgoriti besede, da treba vun vreči tega posestnika, ki mu je v obraz povedal, da kaplanu sliši cerkev za govoriti, pa ne v gostilni, in peti shod pri nauku. O ti srečni Brenčič, ta se bo z Elijetam v ognjem vozu brez konjev v nebesa peljal, samo da ne bi kje dol padel, kakor je padel v Cirkovcih iz kostanja na dan volitve. Sedaj si je naš kaplan za Brenčiča pridobil velike zasluge baje dobi medaljo iz ledra, frišne svinjske kože zadnjega dela.

Reka. Oštirica g. Lebe po domače Holzer je neznamo agitirala za Piškovo stranko in pri tej priliki žaljivo in zaničljivo govorila čez Štajercijance. Pohorci, zapomnite si to dobro! Mi pa svetujemo tej mali a vročekrveni ženki, naj pusti politiko, Štajercijance in Nemec pri miru, naj se raje briga bolj za kuhljivo in za svojo ljubo malo deco, pa bo bolje in pametnejše.

Prevroča kri ni dobro za ženske. Neka oštirica pa je zaničljivo o gosp. kandidatu sniku govorila ter mu očitala, da ni bil druga kot en revni „Burgžandarm“. Mi pa da „Burgžandarm“ kot cesarska straža ni kaj smešnega ali sramotnega, seveda v tudi ne more biti — grofovega rodu. Koliko bilo pametnejše, ko bi ženske včasih jezik zobi stisnile!

Gornje Hoče. G. Visočnik po domače iz Pohorja je na dan volitve v čast in slavo ljajnega Pišeka streljal ter 15 šusov sprožil. Je imel ta možek, a željni smo vedeti, da celo leto samega veselja naprej streljal? Bi vidli, bomo vidli!

Slivnica. Na binkoštno nedeljo je imel kandidat g. L. Kresnik tukaj volilni shod, terega se je udeležila ogromna množica Štajercijancev. S črno armado sta pribruhnili do Leskovar in pisar Kemperle iz Maribora, sta si hotela nekaj jezika brusiti, so jih in čete Štajercijanci hipoma postavili na žreč to je bil žnidarček Pungartnik takoj kačen, da je slekel hlače, stopil na okno, jega stanovanja, in nago svoje zadnje ob strmečim otrokom, dekletam, ženam in Štajercijancem čez okno kazal. Kaj pa porečeš kaj ljubi „Štajerc?“ Nič — jeli? Mi tudi ne mogoče, da mu sodnija en flajšterček pride na njegovo prevročo — kožo. Gotovo ga je njegov prijatelji, kaplan Baznik, Rojkotter Frančič, Gsellmann itd. sedaj kot narodnega jučer slovel. Živijo!

Hoče. Bil je tudi pri nas naš ljubljencenjeni kandidat g. Kresnik na volilnem shod katerega so se udeležili vrli Štajercijanci v množem številu, da so črno stranko menili tebi nič zbrnili ven. Zanimiv je pri tem štajercijanci v očeh, da so Kresnika hoteli kričati in mu govorjenje preprečiti, je eden črnih pobalinov zakričal: „Zivio Srbija!“ klerikalnih listih se ti farizeji kaj radi živijo in hlinijo kot zvesti državljanji in Avstriji. Kaj pa je ta vsklik pomenil? Če ti gre slabo, ajd dol med tvoje brate, med predrude Srbe. Ali veste kam sliši ta izklic? Če o tem nobeden nič ne zine po črnih cupci Junaki, vse poštenosti vredni! Čast vam in odkritosrčni ljubezni do matere Avstrije! Da je in srce je pač res pri vas nasprotna stavje to morda tudi laž?

Hoče. Raje bi bili mirni in tiki, a lopati Hočah tega nimajo radi; dregajo in bračajo se iz gol kristjanske ljubezni, no ljubezen pa bezen vzbuja, zatorej pa — ajd, tudi mi, samo kaplan Baznik in njegove čete. V številki „Slov. gosp.“ je znani hoški reponadel tukajno učiteljstvo. Sprva se je gospoda nadučitelja ter mu predbacival, da le po hočkih Slovencih (!!) dosegel tukajno učiteljsko mesto. Bod' na gmah, ti si redi črnim škricom! Dobil je to mesto po zastopu pa ne po milosti tvoje — bande. Samo opetovanje povdrali, da ima g. nadučitelj naš, kateri služuje tukaj že 21 let, za občinstva 1000 več zaslug, kakor jih bo spodarjev Šribarček si jih nabral v 500 let. Jeli, škricek ti blagodušni in mlečzobni, in v tvoj rog trobil, potem bi bil dobil svoje na po milosti — no ja, vsaj veš, kateri. Boj se radi tega ne pričakamo nadalje — a le še omenimo: Našega g. nadučitelja smo ga in ljubili v Hočah že takrat, ko so „Gospod jevemu“ škrlicu mamica še smrkelj briseli nosa. — Potem se pa loti ta nova hoška dušica našega g. učitelja, ter mu priporoča pometa smeti pred svojim pragom. No, v kovi gostilni in mesnici te blage kristjanske šdice vsako nedeljo govorite, da naš g. učitelj devetnajstendkrat prekleti Štajercijanc, nič drugega, kakor trumo otrok. To in nismo bedo mu predbacivajo. Siroveži! Če ima prebeti sedmoro otrok, ženo in bolno taščo, v teku dvajsetih let imel Bog ve koliko boste v svoji obitelji, če je moral tri svojih maletnih bratov spraviti na svoje stroške do podedoval žali Bog vinarja ni, ali je moral da bi imel polne kadi cekinov? Torej je gmotno stisko in pa — otroke mu očitali publike, sirote duše! Sram vas budi in jaz pride oče v takih razmerah v stiske in dober je popolnoma razumevno in vsmiljenja ne

Največji most na oboku sveta.

Amerikanci zgradili so zdaj največji obokni most sveta čez East River pri Novem Yorku. Naša slika kaže to velikansko stavbo od dveh strani. Štiri leta so ta most gradili. V velikanskem oboku prepreči most reko. To je tudi obenem najtežji železniški most; njegova teža znaša 80.000 ton. Skupna dolgost mostu znaša 5 kilometrov. Troške se je proračunalo najprve na 48 milijonov markov, znašali bodojo jpa bržkone veliko več.

Zahievajte

povsod

„Štajerca“.

